Identifica't Subscriu-te

Preu: dia 1 € / any 48 €

Cercar

EL PUNT AVUI+

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

AVUI 20º 24º | DIVENDRES 16º 21º | DISSABTE 14º 21º | DIUMENGE 14º 22º

Barcelona Tria el teu municipi

Dijous, 12 novembre 2026

Urbanisme LA BISBAL D'EMPORDÀ - 16 octubre 2026 2.00 h

Nou gir a les Voltes de la Bisbal

- El consistori desencalla la reforma d'un element icònic del patrimoni local, de propietat privada i dividida
- Gran majoria de privats van acordar cedir a l'Ajuntament la titularitat de la porxada per facilitar l'actuació
- Han rebut el vistiplau de la Generalitat per iniciar els treballs a partir del gener, passat Nadal

El conjunt de les Voltes bisbalenques, a dalt, que l'Ajuntament farà repintar i consolidar fins a l'alçada dels balcons - QUIM PUIG

EMILI AGULLÓ PLANELLAS - LA BISBAL D'EMPORDÀ

L'hostal Adarnius defensa que s'han cuidat sols del seu tall durant dècades

L'inici de la rehabilitació de les Voltes de la Bisbal és una mica més a prop. El municipi ja pot treure a subhasta la contractació de les obres, un tràmit que havia calgut ajornar fins que Patrimoni Cultural de la Generalitat donés el vistiplau a tots els detalls del projecte. Si no hi ha cap contratemps, l'alcalde, Òscar Aparicio, preveu que els treballs arrenquin el gener del 2027, finalitzada la campanya de Nadal.

MÉS LLEGIDES

1. L'AP-7 a Sant Gregori tallada en ambdòs sentits, entre la quarentena de vies bloquejades
2. Ha mort Mn. Ricard Cots, rector de diverses parròquies del Solsonès
3. El bisbe de Girona, Octavi Vilà, prendrà possessió com a nou arquebisbe de Barcelona el 19 ...
4. Primer, pocs; després, molts, i, a la fi, foc
5. Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida escalfen motors per la protesta de la tarda: "Aturem-...
6. Vaga general: S'aixequen gairebé tots els talls a les carreteres però se'n mantenen cinc al Pirineu i ...
7. Un fort cop al genoll obliga Furtado a abandonar l'entrenament
8. Càrrega dels Mossos a Barcelona un cop desconvocada la manifestació
9. Aparadors trencats i llançaments de pirotècnica contra els Mossos després de la manifestació a...
10. Les manifestacions de la vaga general omplen els carrers a Girona, Tarragona i Lleida

ADVERTISING

DINI CATERING

Un catering de alta cocina para tus eventos de...

Dini Catering - Sponsored

Contáctanos

Ha estat un procés llarg, tot i que no tant com la construcció d'una façana que és una de les icones de la capital del Baix Empordà. L'arquitecte Martí Sureda i Deulovol les va projectar el 1854 a instància de la família Massanet, que aquell any havia adquirit les antigues Hortes d'en Foixà i van veure –o cercar, qui sap?– el terreny dividit pel pas de la carretera provincial entre Palamós i Girona –i el Tren Petit dècades després.

És una història que el mestre i pedagog bisbalenc David Pujol i Fabrelles va investigar i resumir a la *Revista de Girona*, remetent a testimonis d'escriptors com ara Josep Pla o Narcís-Jordi Aragó. El nebot indià de l'advocat i exdiputat Francesc Brauget-Massanet i Reig, Pere Francesc Brauget-Massanet Naceiro, va retornar de la seva Cuba natal fins a la Bisbal, i en l'escala del vaixell a la plaça del Comerç de Lisboa–popularment coneguda com a *Terreiro do Paço*– va quedar impressionat per aquella porxada neoclàssica, amb arcades sustentades per columnes dòriques. Podia extrapolar-se a la Bisbal i, de fet, Sureda va acabar replicant-se a la nova plaça que es va obrir pas a Girona arran de l'enderroc del convent de Sant Agustí, la majestuosa plaça de la Independència. Però ambdós projectes tot just van sembrar llavors urbanes, ja que trigarien dècades, o pràcticament segle i mig en el cas de Girona, a completar-se.

Divisió veïnal

Els Massanet, a la Bisbal, van aixecar les seves edificacions i van revendre solars annexos amb la condició que els adquirents, des d'aquell moment i a futur, se cenyissin a la continuïtat de les voltes i no poguessin "durant el dia i altres hores d'esbarjo impedir el passeig dins dels pòrtics", a més de l'obligació de mantenir-ne l'estructura.

El conjunt es va anar eixamplant, cap a llevant i ponent. Els ceramistes Pere Pascual i Ramon Serradell van aixecar-hi la segona casa. I als baixos hi va sorgir el Casino de los Arcos. Les Voltes van testimoniar revoltes –com ara el Foc de la Bisbal del 1868–, la visita de Francesc Macià el 1931 i, passada la guerra civil, es van completar per la banda de llevant segons el projecte de l'arquitecte Pelagi Martínez, continuista amb la idea de Sureda per tancar tot el frontal de l'illa entre el carrer de Coll i Vehí i el passeig de Muriel Casals –carrer d'Agustí Font fins a l'any 2021.

Tots els compradors van signar escriptures acatant la càrrega d'aixecar i mantenir les voltes i el dret de pas. "Solidaris" en les paraules elogioses de Narcís-Jordi Aragó, pel "monument urbà" i ús social que sostenien, però feixuga de gestionar per a les generacions futures que havien de gestionar l'herència. La divisió repartida entre diferents propietaris i comunitats veïnals en complicaven el manteniment.

El precedent dels 90

A la dècada de 1990, el consistori ja va tirar endavant un primer projecte de remodelació de la façana, sostres i el clavegueram i paviment de les plantes baixes, que s'inundaven quan hi plovia fort. La direcció general d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat va subvencionar-lo amb 100 milions de pessetes –600.000 euros–. Però van topar amb l'oposició de Josep Adarnius, de l'hostal que encara du el seu cognom, que es va oposar al repintat de la façana que ja havia condicionat particularment anys enrere, amb tonalitats diferents a l'ocre proposat aleshores.

Adarnius criticava que els limitaven aspectes com ara la retolació fora dels arcs, l'alçada de les portes a l'interior, o el calendari de les tasques de pintat de les façanes, aleshores en ple estiu del 1995. La intervenció, aprovada el 1991, s'havia allargat quatre anys

El moment actual

El pas del temps no s'atura. Pel camí, el 2015, el conjunt arquitectònic va ser catalogat com a bé cultural d'interès local (BCIL) alhora que la pintura es desgastava i la humitat anava fent saltar pedaços d'arremolinat, a més de la degradació de la pedra de les parts baixes dels pilars, el cablejat de les instal·lacions en façana o els grafits.

Per contra, la normativa s'ha endurit, i l'Ajuntament ja no podia actuar de manera integral. I calia posar d'acord totes les propietats disgregades. L'alcalde, Òscar Aparicio, com a jurista, hi va veure l'escletxa en la modificació del codi civil català; anteriorment s'hauria exigit unanimitat absoluta, però ara s'obria la porta a un acord per majoria de les quatre cinquenes parts del conjunt, perquè calia que n'autoritzessin la cessió d'ús indefinida al municipi, fins al nivell del primer balcó.

Consens elevat

A escala de les comunitats amb habitatges particulars, hi va haver unanimitat. Des de DP Grup, una de les diverses empreses que administren les finques, Enric Font explica que la major complexitat ha estat convocar cada grup de propietaris i aixecar-ne acta perquè tingués plena validesa legal.

Tot el procés s'ha allargat des de la primera aprovació al ple, l'any passat. El juliol de 2025, Aparicio va presentar la proposta als veïns, un avantprojecte dividit en dues fases amb un pressupost global d'un milió d'euros, per al conjunt de façanes. Pel que fa a les voltes en sentit estricte, fins als balcons del primer pis, el compromís del govern municipal era afrontar els 400.000 euros amb recursos públics –100.000 dels quals aportats per la Generalitat–, i sense cap cost per als propietaris.

Aquest fet va aplanar el consens, per bé que diverses fonts confirmen que Josep Adarnius no hi ha volgut tornar a entrar. En conversa amb aquest diari, explica que no es vol enfrontar a l'administració, però

sosté que tampoc s'hi vol posar de cares: "En més de setanta anys de records, sempre ens hem fet càrrec del manteniment de la nostra part", sense esperar que els veïns o l'Ajuntament es cuidessin de la resta." I manté els dubtes sobre la carta cromàtica triada per al conjunt, que tornarà a apostar pels tons ocres –antigrafits–, i la durabilitat de la nova capa de pintura, de la capa de morter estesa a sota, o de l'acabat de les lloses per a les bases dels pilars. Defensa que les motllures dels balcons de l'hostal són les úniques que mantenen l'esquema original de Martí Sureda, i que la resta es van simplificar.

L'alcalde Aparicio, però, esquiva la polèmica i diu que la reforma s'afrontarà de manera integral en la zona dels arcs, segons ha aprovat Patrimoni de la Generalitat *in extremis* –i amb un cert retard– per poder habilitar els 300.000 euros municipals i no deixar escapar l'ajut. La intenció, a partir del gener, és afrontar els treballs de dues voltes en dues, segons els set mesos previstos. I a més de deixar passar el Nadal, evitar la coincidència amb la reurbanització del carrer Cavallers i les obres a la plaça Nova. Respecte a la segona fase, que quedaria en mans dels veïns pel que fa a les façanes fins al teulat, però, es mostra prudent: "Hem encoratjat les comunitats que continuïn, però ja veurem."

L'antic teatre Foment, un repte que la ciutadania vol posar a l'agenda

Entre els carrers Ample i Valls d'en Colomer, l'edifici de l'antic Foment, amb una imponent sala teatral amb 150 butaques a l'interior, fa gairebé tres dècades que està en desús, tancat. És propietat del Bisbat de Girona, i els darrers anys s'ha consolidat un moviment ciutadà per reclamar que torni a tenir vida, tot i que cal també una notable reforma prèvia.

L'anterior govern municipal va iniciar converses amb la diòcesi, que argumentava que el podria deixar en mans d'una administració pública, però no pas d'una entitat privada. El consistori, però, ja tenia altres fonts d'inversió oberts i no podia assumir una nova reforma onerosa. L'ara alcalde, Òscar Aparicio, admet que han continuat el diàleg amb el rector actual, Miquel Calsina, sol·licitant la cessió gratuïta, per cercar alguna línia de subvenció externa. Les prioritats són dotar d'un espai el sector sud –Cal Formatger–, via pla de barris; habilitar-ne un altre a la biblioteca i afrontar una reforma del teatre Mundial, "que ja té vint anys".

Aquest divendres 16 d'octubre (19.30 h), precisament, la publicació local L'Aguait i Òmnium han convocat al Mundial un debat sobre la recuperació del Foment, al qual han convidat, a més d'Aparicio i Sebastià Ruiz –membre de la comissió que reivindicava fer-hi un centre de cultures–, la jove Irina Ramírez Cama, guanyadora del premi de treballs de recerca de batxillerat Jordi Frigola i Arpa amb una proposta de rehabilitació.

A més de Ramírez, que ja ha començat a cursar estudis superiors d'arquitectura, hi prendrà la paraula un arquitecte experimentat, que s'autodefineix ja en procés de retirada, Josep Ferrés, que destaca les virtuts del treball de l'alumna, amb una intervenció conservadora que podria començar per la renovació de la instal·lació elèctrica i protecció contra incendis. Entre els elements d'interès, Ferrés i altres persones van comprovar el bon estat de conservació del revestiment fonoabsorbent cuit amb ceràmica bisbalenca a l'interior de la sala, concebuda pel mestre Joan Maria de Ribot. I el nou agent que hi podria entrar en joc és el Consell Comarcal, però caldrà esperar.